

A dolgozatomban a Kemeneshát geomorfológiai és tektonikai sajátosságait vizsgáltam, különös figyelmet fordítottam a patakok völgyprofiljainak elemzésére. A kutatás kitűzött célja, hogy feltárja, hogyan befolyásolják a törésvonalak, közettani határok, valamint a patakok találkozásai, csatlakozásai a domborzat alakulását.

Eredmények:

1. Töréspontok vizsgálata:

- A vizsgált 27 patakból 25 esetben a keresztezett kőzetminőség által kialakult törések voltak megfigyelhetők. Ezek főként a kavicstakaró és a felső pannon réteg közötti anyagbeli eltérésekből adódtak.
- 17 esetben a patakok csatlakozása okozott lépcsőszerű töréseket.
- 31 olyan töréspontot azonosítottam, amelyeket az egyéb változások okozták. Közülük 12 töréspont valószínűsíthetően tektonikai hatások következménye.

2. Geomorfológiai rendszerek és H-max értékek:

- A H-max értékek váltakozó mintázatot mutattak, amely magas és közepesen magas értékek után alacsony értékeket váltakozva rajzolt ki.
- A szinklinális és antiklinális redőtengelyek jelenléte szoros összefüggésben állt a H-max értékek eloszlásával.
- A Rába folyó bevágódása valószínűleg jelentős szerepet játszott a völgyek alakulásában, de ennek pontos megállapításához további terepi vizsgálatok szükségesek.

Alkalmazott módszertan:

- A völgy- és patakprofilok elemzése alapvető a geomorfológiai jellemzők és a felszíni formák alakulásának megértéséhez. Ezeket a módszereket használtam fel a kutatáshoz.
- Megfigyeltem a patakprofilokon kialakult töréspontokat, változásokat. QGIS program segítségével dolgoztam.
- Paola Molin és munkatársai (2004) által kidolgozott párhuzamos topográfiai profilok alkalmazásával dolgoztam fel a kutatást.

Következtetések:

- A vizsgálatok megerősítették, hogy a patakok geomorfológiai változásait a közettani eltérések, a patakok találkozásai, valamint a tektonikai folyamatok egyaránt befolyásolják.
- A kutatás eredményei szerint 31 töréspont nem magyarázható keresztezett kőzetminőséggel vagy patakok találkozásával, ezek közül 12 valószínűleg tektonikus hatások eredménye.
- A vetőkkel párhuzamosan megfigyelt töréspontok a tektonikai aktivitás jelentőségét erősítik.
- A szinklinálisok és antiklinálisok redőszárainál magasabb H-max értékek figyelhetők meg.
- A H-max eredményei alapján egyfajta rendszeresség is észlelhető.